

PETR KUČERA

TCHAJ-WAN

TCHAJ-WAN

PRAKTICKÝ PRŮVODCE

Petr Kučera

PŘEDMLUVA

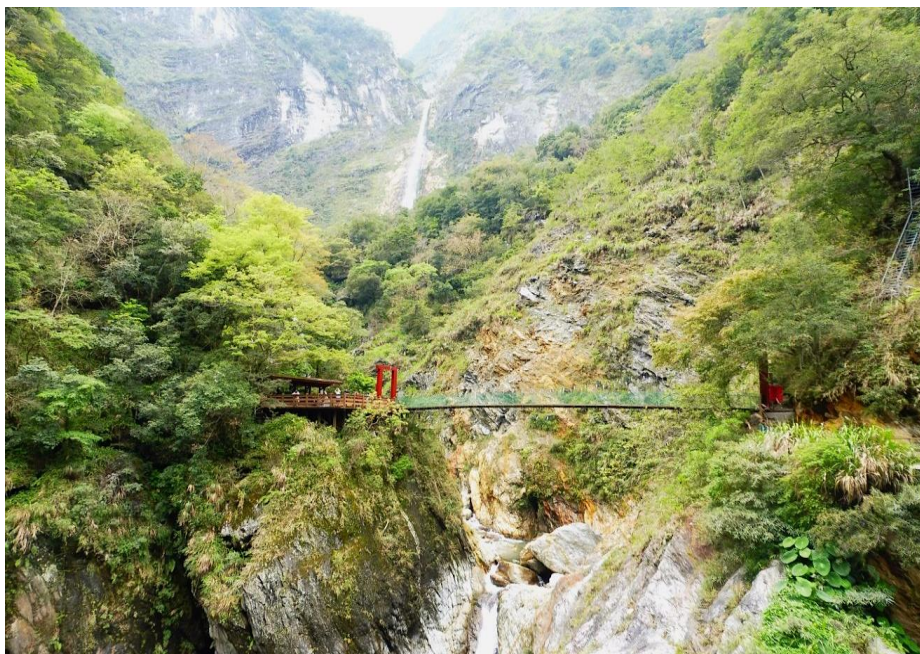
Jako vždy i tentokrát vás praktický průvodce provede jednou destinací. Tou je malá ostrovní země Tchaj-wan (též Taiwan). Hned na úvod se však hodí říci, že kvalita zcela jednoznačně předčí kvantitu. Vysoké hory, moře, pláže, roztodivné geologické útvary, divoké řeky a moderní velkoměsta. Koncentrace zajímavostí je vskutku až dech beroucí. K tomu všemu je třeba přičíst velmi milé obyvatele, chutné jídlo i pití a takřka absenci západních turistů. Taiwan je ve zkratce řečeno skrytý klenot Dálného východu. A protože není tolik navštěvovaný cizinci, je mnohdy komplikované dohledat potřebné informace pro cestu. Nyní se vše stává snadným. Veškeré užitečné poznatky naleznete v této stručné publikaci. Kulturní rozdíly, zajímavosti o náboženství, mapy, doprava, měna a ceny, co ochutnat či kam za dobrým jídlem vůbec vyrazit. Ceny vstupného, co si nenechat ujít i mnoho dalšího. Všechno přehledně na jednom místě.

Veškeré informace jsem sám ověřil během vlastní cesty a diskutoval jsem je s místními lidmi nebo Taiwanci, kteří aktuálně žijí v České republice. V textu tak narazíte i na citace výkladů mých taiwanských známých. Vše se navíc prolíná s uvedením mých vlastních zkušeností a pocitů během cesty. Průvodce je proto tentokrát jednak vhodným zdrojem informací, jednak je zpestřen zajímavými krátkými příběhy a podrobnými líčeními o kultuře.

OBECNÉ INFORMACE

PROČ SE VYDAT PRÁVĚ NA TCHAJ-WAN?

Národní park Taroko je povinnou zastávkou

Tchaj-wan je země, která si rozhodně zaslouží dostatek pozornosti. Hlavně milovníci přírody si zde přijdou na své. Mě osobně uchvacují horské vrcholky, tropická flóra i fauna, naprostá čistota a bezpečnost. Na ulicích například nejsou vůbec žádné koše,

případně jen minimálně, obvykle spíše v parcích a u stánků s jídlem. Místní kamarádka mi k čistotě Tchaj-wanu vypráví právě o rozdílném přístupu: „Všimni si, že je třeba zakázáno jíst v metru, nikdo to neporušuje. V Praze se nesmí pít alkohol v dopravních prostředcích, ale často jsem viděla lidi s pivem v ruce, když jsem tam bydlela a jezdila tramvají. Nebo se podívej kolem sebe na ulici. Nemáme žádné koše, to má svoje výhody, dokonce ani popelnice ne.“ Na mou otázku, proč tomu tak je a kam potom místní vyhazují odpad, pohotově odpovídá: „Obaly a další drobnosti si dáme do kapsy, kabelky, batohu a vyhodíme je doma. Popelnice nepotřebujeme, dvakrát denně jezdí popeláři kolem domu, a pokud máme plný koš, prostě na ně počkáme a pytel hodíme přímo do vozu. Proto máme čisté ulice, nikde nepoletují odpadky z košů.“ Myšlení je tu skutečně jiné, což je třeba ověřit si na vlastní kůži.

Zmínit musím i chutné jídlo na každém rohu. V podstatě kupuju nějaké drobné dobroty, i když mám zrovna plné břicho. Jinak to na Tchaj-wanu nejde. Velmi důležitou součástí mé cesty jsou také lidé. Taiwanci jsou velice přátelští, cizince mají rádi, mnohdy mě sami oslovují, často mi pomáhají sami od sebe, když to zrovna nejvíc potřebuju. Mladí lidé hovoří anglicky, jazyk však není bariérou ani u starší generace, která používá chytrý telefon k překladu.

Chutné jídlo čhá na každém rohu

Žádný návštěvník by neměl vynechat zejména Národní park Taroko se spoustou stezek. Příroda kolem Taipei je také úchvatná, okamžitě mě zaujme její rozmanitost. Samozřejmě i samotné hlavní město stojí za průzkum, moderní mrakodrapy, nákupní centra, noční trhy a také nejrůznější chrámy či svatyně. Centrem náboženských památek je však Tainan na jihu země. Ten si rozhodně na svůj seznam také přidejte. Cestou se můžete zastavit v lesní rezervaci Alishan, vyhlášené svými východy slunce. Turisté také často míří k jezeru Sun Moon Lake. Zajímavým zpestřením může být návštěva palírny

Kavalan, neboť ještě před pár lety by nikdo neřekl, že Taiwanci mohou produkovat tak skvělou a kvalitní whisky.

Tchaj-wan se vyplatí naplánovat si také s dovolenou v dalších asijských destinacích v okolí. Spojení je výtečné na všechny strany. Osobně mohu doporučit japonské souostroví Okinawa. To je vzdálené pouhou hodinu letu z Tchaj-wanu. Za hodinu dorazíte taky třeba do Hong Kongu. Další destinace leží jen opodál – Korea, Filipíny, Japonsko a samozřejmě také Čína.

Těžit se dá i z nejednoznačné pozice Tchaj-wanu na mezinárodním poli. Ten je v podstatě stále závislým územím Číny. Na druhou stranu si do jisté míry žije svým vlastním životem, řídí se vlastními pravidly. Ostrov se tak od pevninské Číny značně liší. Pro české občany je výhodou, že ke vstupu na Tchaj-wan není – na rozdíl od Číny – potřeba vízum. Stačí platný pas.

V lednu 2020 navíc město Praha podepsalo smlouvu o spolupráci s městem Taipei, což znamená, že se hlavní města stala sesterskými. Dá se proto očekávat možný posun ve vztazích Česka a Tchaj-wanu do budoucna. Moji taiwanští přátelé žijící v Praze doufají, že by to mohlo přinést přímé letecké spojení.

Hlavní město ostrova nabízí mnoho atrakcí

Z ČESKA NA TCHAJ-WAN

Na ostrově se nachází hned několik mezinárodních letišť. Hlavní vstupní branou do země je samozřejmě mezinárodní letiště Taiwan Taoyuan International Airport poblíž hlavního města Taipei. Na jihu se pak nachází Kaohsiung Internatoional Airport. Některé nízkonákladové společnosti pak létají také do Taichungu, což může

být skvělá možnost například na přeletech z/do Hong Kongu (společnost HK Express).

Letenky z Prahy to hlavního města Tchaj-wanu se pohybují ve velmi proměnlivých relacích v závislosti na datu. Běžně však lze pořídit zpáteční letenku od 13 000 korun. Se společností Emirates kolem 17 000 korun. Časté jsou akční ceny z Vídně, Budapešti či jiných okolních letišť. Frekventované jsou také akce společnosti China Airlines, což je taiwanská firma s hlavním sídlem na letišti Taipei Taoyuan. Další velká taiwanská letecká společnost se jmenuje EVA Air.

CESTA Z/NA LETIŠTĚ

Z mezinárodního letiště Taipei Taoyuan se pohodlně přepravím vlakem. Na výběr mám dokonce ze dvou variant. Buď se svezu expresní linkou na hlavní vlakové nádraží v centru (doba jízdy 39 minut), nebo pomalým vlakem též na hlavní nádraží za 52 minut. Tento spoj však zastavuje ve všech stanicích. Za jízdné zaplatím 150 TWD. Využít lze EasyCard, o této chytré kartě napíšu více informací v následující kapitole.

CESTOVÁNÍ PO TCHAJ-WANU

Skútr je nejběžnějším dopravním prostředkem

Cestovat po ostrově není komplikované, tedy pokud míříte do turisticky exponovaných lokalit či měst. Je však dobré vědět, že přesuny mohou zabrat spoustu času. To je samozřejmě zapříčiněno vysokými horami, případně nedostatkem přímých spojení a s tím související nutnost přestupu.

Pro usnadnění cestování mohu velmi doporučit kartu EasyCard, s níž platím nejen v dopravních prostředcích, ale také v minimarketech

(například 7 Eleven), při zapůjčení kola etc. Kartu si pořizují ihned na letišti, ale lze ji koupit v jakémkoliv minimarketu. Po jejím zakoupení si dobývám finance, které se mi postupně strhávají po každém použití (zůstatek lze opět ověřit v minimarketech). V autobusech často musím sledovat místní, někdy se totiž karta přikládá pouze při nástupu, jindy je potřeba ukončit jízdní tarif při výstupu, tudíž je nutné, abych kartu přiložil ke čtečce znovu. Pokud si nejsem jistý, stačí se zeptat spolucestujících, rádi mi poradí. Karta se mi hodí také k přesunům po Taipei, kde hojně využívám metro (MRT) a autobusy. Nebo pro transport z/na letiště. Pořizovací cena činí 100 TWD. Někde se dočtete, že se jedná o vratnou kauci. V Taipei na letišti mi však bylo řečeno, že se vrací pouze zbylé peníze. Na druhou stranu na MRT máte s EasyCard 20% slevu.

EasyCard jednoznačně doporučuji, vyhnete se častému placení drobnými mincemi v autobusech, kde se obvykle nevrací, a proto je třeba mít přesnou částku. Moje karta se navíc pyšní pěkným designem, a tak se z ní stává na konci mých cest po ostrově pěkný suvenýr.

Moje EasyCard